

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۶ مارچ ۲۰۱۵

اعتراف

کرانه های سرد تنهایی را محبوبانه اختیار کرده بودم و سرانگشتان مهرافزایم گره سفت
تقدیر را لمس میکرد.

قلبم از حس داغ یک جذبۀ ناشناخته میسوخت و اندیشه های شور آفرینم میان موج طوفانها
تعادل و حاکمیتش را باخته بود.

آن زمان عاشق بودم، عاشقترین فرد، در دنیای ملامال از رویاهای به حقیقت نرسیده؛ آن
گاه ترا یافته بودم، که چون فروغ نفس بخش خورشید زندگی تاریکم را پرتو و رخسندگی
بخشیده بودی. قلب و روح و همه وجودم را نورافشان، و آسایش درونیم را از اطمینان به
عشق و محبت انباشته بودی.

بُرهان دل بستگیم به زندگی پر از درد و آشوب فقط تو بودی.

مادام که تنها در خط اندیشه هایت روی شاهراه زمان گام می گذاشتم و از فضای پیچیده با
عطر تنت، سراغ رد گامهایت را می گرفتم، درد تلخ نبودنت زهر نیشتر طعنه ها را در
رگهایم فزونتر می ساخت و دود انتظار تار و پود وجودم را از جوهر صبر جدا مینمود،
در تلاطم امواج اشکم به مرز بیهوشی میرسیدم.

دقایق وارسته هستیم را با زنجیر جفا و رنج پیهم میبستی و من چون مجرمی در اعتراف
به جرم خویش راه به زینه های تقدیر میجستم....

کاروان سرودهای تابناک عاشقانه دیگر از دیار خسته عمرم گذری ندارد و زمزمه های
دلتنگی انبار رنجم را می افزاید.

ای رفته در نهایت ایام بی برگشتم!
در رود خشک آوازم سرود اشتیاق مرده است؛ میلاد فصل سبز عشق را دیگر طلب
مکن!!!

(ناھید "غزل" غنی زاده - جمعه ۱۴ حوت ۱۳۶۰)